

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A ROMÂNIEI
CANCELARIA PREȘEDINTELUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
PREȘEDINTE

Intrare Nr. 16716/SG
20 25 Luna 11 Ziua 20

Présidence 2025-2028

Dosar nr. 4611A/2025

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL

Nr. 2/5727 CP
20 25 Luna 11 Ziua 25

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDICTIONALĂ
NR. 13333 / 20 NOV. 2025

7/4/11/26.XI.2025

Domnului

SORIN-MIHAI GRINDEANU
PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

SG
Pdv

Rep. Legislativ 1

Revenim la adresa noastră anterioară cu nr. 13303 din 19 noiembrie 2025, și, în conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă comunicăm, alăturat, în copie, sesizarea formulată de senatori aparținând Grupului parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor referitoare la neconstituționalitatea Legii privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative. — (P2-x 246/2025)

Vă adresăm rugămintea de a ne comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 5 decembrie 2025 (inclusiv în format electronic, la adresa de e-mail ccr-pdv@ccr.ro), ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc până la data de 10 decembrie 2025.

Vă asigurăm, domnule Președinte, de deplina noastră considerație.

PREȘEDINTE

Prof. univ. dr. CRISTINA ȘIMINĂ TĂNĂSESCU

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosar nr. 46/114 / 2025

2
SENATUL ROMÂNIEI
SECRETAR GENERAL
Nr. XXXV 6458
Data 19.11.2025

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDICTIONALĂ
NR. 13299 / 19 NOV 2025

06.15⁰⁰

Secretar General

Doamnei

Elena-Simina TĂNĂSESCU

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

În temeiul dispozițiilor art.15 alin.(4) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, vă transmitem, alăturat, sesizarea de neconstituționalitate a Legii privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative (L213/2025; PL-x nr. 246/2025), formulată în condițiile art.146 lit. a) din Constituția României, republicată, și depusă la Senat în ziua de miercuri, 19 noiembrie 2025.

Cu deosebită considerație,

SECRETAR GENERAL

Mario-Ovidiu DUREA

Parlamentul României
Senat

SENATUL ROMÂNIEI

Nr. LXVII... 302 / 19.11.2025

SENATUL ROMÂNIEI
SECRETAR GENERAL

Nr. XXXV... 6456
Data... 19 / 11 / 2025

Grupul Parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor

**Domnului Mario Ovidiu Oprea,
Secretarul General al Senatului României,**

Stimate domnule secretar general

În temeiul art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, vă înaintăm sesizarea a mai mult de 25 de senatori referitoare la aspectele de neconstituționalitate care vizează Legea privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative (L213/2025; PL-x nr. 246/2025), adoptată de Parlamentul României în 18.11.2025.

De asemenea, atașăm prezentei adrese și lista cu semnăturile senatorilor care susțin această obiecție de neconstituționalitate.

Cu aleasă considerație,

Petrișor-Gabriel Peiu
lider al grupului parlamentar
al Alianței pentru Unirea Românilor

SENATUL ROMÂNIEI	
SECRETAR GENERAL	
Nr. XXXV.....	6456
Data.....	19.11.2025

Parlamentul României

Senat

Parlamentul României

Senat

Grupul Parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor

Către,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A ROMÂNIEI

Stimată Doamnă Președinte,

Subsemnații, senatori înscrși în lista anexă la prezenta cerere, în temeiul art. 146 lit. a) din Constituția României, revizuită și republicată și al art. 138 alin. (3) din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului României nr. 28/2005, publicată în M. Of. nr. 948 din 25 octombrie 2005, republicat în M. Of. nr. 9 din 09 ianuarie 2025, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale a României, republicată în Monitorul Of. nr. 807 din 3 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, formulăm prezenta

OBIECȚIE DE NECONSTITUȚIONALITATE

a prevederilor Legii privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative (PL-x 246/2025, L213/2025), în forma adoptată în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului din 18 noiembrie 2025.

Având în vedere următoarele

CONSIDERENTE

I. Obiectul controlului de neconstituționalitate

În privința obiectului sesizării, acesta constă în Legii privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative (PL-x nr. 246/2025, L213/2025, în continuare, *Legea*), asupra căreia vă solicităm să

5

vă pronunțați având în vedere motivele de neconstituționalitate extrinsecă ale Legii, în integralitatea acesteia.

II. Admisibilitatea sesizării de neconstituționalitate

Față de prevederile art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție, sesizarea de neconstituționalitate îndeplinește condițiile prevăzute atât sub aspectul titularilor dreptului de sesizare, întrucât a fost formulată de un număr de peste 50 de deputați, cât și sub aspectul obiectului, fiind vorba de o lege adoptată, dar nepromulgată încă.

Totodată, în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Legea fundamentală, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității legilor înainte de promulgarea acestora, care, potrivit art. 77 alin. (1) teza a doua din Constituție, se face în termen de cel mult 20 de zile de la primirea legii adoptate de Parlament, iar, potrivit art. 77 alin. (3) din Constituție, în termen de cel mult 10 zile de la primirea legii adoptate după reexaminare.

Legea care face obiectul acestei sesizări a fost depusă la Secretarul General al Camerei Deputaților și la Secretariatul General al Senatului în vederea exercitării dreptului de sesizare asupra constituționalității legii.

În consecință, *Curtea Constituțională este legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 1, art. 10, art. 15 și art. 18 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze obiecția de neconstituționalitate.*

III. Adoptarea Legii după reexaminare

Legea privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative, are ca obiect de reglementare instituirea unui pachet de măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice, modificarea și completarea unor acte normative în domeniul fiscal-bugetar, insolvență și domenii conexe

Pentru această Lege, **Guvernul și-a angajat răspunderea în fața plenului reunit al celor două Camere ale Parlamentului, în data de 1 septembrie 2025, și a fost adoptată în urma respingerii moțiunii de cenzură din data de 07 septembrie 2025, fiind depusă la Secretarul General al Camerei Deputaților și la Secretariatul General al Senatului pentru exercitarea dreptului de sesizare asupra constituționalității legii.**

Având în vedere dispozițiile art. 146 lit. a) din Constituția României, **în data de 8 septembrie 2025, 28 de senatori aparținând Grupului parlamentar al Partidului Alianței pentru Unirea Românilor au formulat sesizare de neconstituționalitate asupra Legii (Dosar CCR nr. 4.030A/2025), iar în data de 9 septembrie 2025, un grup format din 57 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Alianței pentru Unirea Românilor, Grupului parlamentar S.O.S. România și Grupului parlamentar al Partidului Oamenilor Tineri au formulat sesizare de neconstituționalitate asupra aceleiași legi (Dosar CCR nr. 4.058A/2025).**

În urma conexării celor două dosare, obiectul controlului de constituționalitate l-a constituit Legea privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative, în ansamblul său, precum și dispozițiile art.I pct.1-4 și pct.7-25, art.II pct.1-5, art.III pct.1-10, art.IV-art.IX, art.XII pct.1-14, pct.16-51, art.XV pct.1 și 2, art.XVI-art.XX, art.XXI pct.1-4, art.XXII, art.XXIV pct.1-3, art.XXIX pct.1-52, art.XXXII, art.XXXIII și art.XXXVIII.

Prin **Decizia nr. 481/2025**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1041 din 11 noiembrie 2025, **Curtea Constituțională a admis parțial obiecția de**

neconstituționalitate și a constatat că sintagma „inclusiv pentru detecția comportamentului disimulat realizată prin utilizarea tehnicii poligraf” din cuprinsul art.XVII (art.53 alin.(5) și art.53 alin.(6) fraza întâi), al art.XIX (din cuprinsul art.313 alin.(1)) și al art.XX (din cuprinsul art.20 alin.(2)) din Legea supusă controlului este neconstituțională în raport cu obligațiile prevăzute de art. 1 alin. (5) din Constituție în componenta privind calitatea normei, legiuitorul (Guvernul, în situația de față) neîndeplinindu-și obligația “de a asigura un cadru normativ clar, precis și previzibil în ceea ce privește utilizarea tehnicii poligraf pentru detecția comportamentului simulat al funcționarilor ONJN/Autorității Vamale Române/ANAF”.

Astfel, Curtea a statuat în considerentele sale că „detecția comportamentului simulat realizată prin utilizarea tehnicii poligraf trebuie să facă obiectul unei proceduri care să stabilească condițiile/circumstanțele de dispunere a testării poligraf, precum și relevanța în procedura disciplinară a rezultatului testării, a refuzului funcționarului de a se supune testării ori a retragerii consimțământului anterior finalizării testării. Aceste aspecte trebuie reglementate în mod clar, precis și previzibil”.

În raport cu alte critici formulate, Curtea Constituțională a constatat că toate celelalte dispoziții din lege sunt constituționale.

În data de 11 noiembrie 2025, Președintele României a transmis Parlamentului legea antereferită, în vederea reexaminării dispozițiilor declarate neconstituționale și punerii lor de acord cu decizia Curții.

În data de 12 noiembrie 2025, în temeiul art. 59 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, Birourile permanente ale celor două Camere au hotărât sesizarea comisiilor juridice din Camera Deputaților și Senat și au transmis legea în vederea reexaminării dispozițiilor declarate neconstituționale și întocmirea raportului comun.

Ulterior primirii raportului, Legea a fost înscrisă pe ordinea de zi a ședinței comune a celor două Camere în data de 18 noiembrie 2025 și a fost adoptată în aceeași zi prin procedura legislativă obișnuită, respectiv prin votul majorității membrilor celor două Camere.

IV. Criticile de neconstituționalitate extrinsecă

A. Încălcarea procedurii constituționale de legiferare prin deturnarea procedurii angajării răspunderii Guvernului – încălcarea art. 1 alin. (4), art. 1 alin. (5) și art. 114 din Constituția României

Angajarea răspunderii Guvernului în fața Parlamentului, reglementată în art. 114 din Constituție reprezintă, alături de delegarea legislativă, un mijloc de legiferare de către Guvern, acesta substituindu-se Parlamentului atunci când răspunderea sa este angajată pentru un proiect de lege. În același timp însă, angajarea răspunderii poate demonstra, așa cum o arată chiar denumirea marginală a art. 114 din Constituție, o relegitimare a Guvernului, în raporturile sale cu Parlamentul, organul reprezentativ suprem al poporului și unică autoritate legiuitoare. Nu în ultimul rând, angajarea răspunderii poate fi înțeleasă și drept formă de control parlamentar asupra modului în care Guvernul își exercită atribuțiile corespunzătoare angajării răspunderii sale, cabinetul putând fi demis prin moțiuni de cenzură.

Practic, instituția angajării răspunderii prevede posibilitatea Guvernului de „a forța” adoptarea „unui program, a unei declarații de politică generală sau a unui proiect de lege”. Dacă o moțiune de cenzură, depusă în termen de 3 zile de la prezentarea programului, a declarației de politică generală sau a proiectului de lege, a fost adoptată, Guvernul este demis. În cazul în care Guvernul nu a fost demis, proiectul de lege prezentat, modificat sau completat, după caz, cu amendamente acceptate de Guvern, se consideră adoptat.

La situația anterior menționată se adaugă și ipoteza în care, deși angajarea răspunderii nu a fost urmată de adoptarea moțiunii de cenzură, proiectul de lege a fost contestat în fața instanței constituționale în temeiul articolului 146 litera a) din Constituție, aceasta constatând neconstituționalitatea sa.

Chiar dacă art. 114 din Constituție nu prevede expres procedura ce va fi urmată în acest caz, respectiv dacă proiectul de lege va intra în procedura obișnuită, sau va reflecta procedura inițială, în care Guvernul își asumă răspunderea pe proiectul de lege modificat în acord cu exigențele constituționale, Birourile Permanente reunite, în mod greșit, au optat pentru soluția de a trimite proiectul pentru adoptare prin votul plenului reunit al celor două Camere legislative, deoarece **proiectul reexaminat trebuie să urmeze întocmai aceeași procedură ca și proiectul inițial asupra căruia Guvernul și-a angajat răspunderea.**

Unul dintre principiile generale ale dreptului, consacrat inclusiv în materia dreptului public, este **principiul simetriei actelor juridice**, potrivit căruia **modificarea sau completarea unui act trebuie să se realizeze prin aceeași procedură și cu aceleași garanții care au caracterizat adoptarea actului inițial.** Acest principiu, deși consacrat tradițional în dreptul civil (simetria formelor), este pe deplin aplicabil și în dreptul constituțional atunci când discutăm de procedura de legiferare.

Astfel, un prim argument este reprezentat de faptul că **legea asupra căreia Guvernul își angajează răspunderea este rezultatul unei proceduri legislative cu caracter excepțional, accelerat și restrictiv**, în care rolul Parlamentului este mult diminuat, iar adoptarea legii se realizează strict cu posibilitatea prezentării unui text consolidat ce include doar amendamentele acceptate de Guvern.

Or, odată ce Curtea Constituțională constată neconstituționalitatea unor dispoziții și trimite legea spre reexaminare în temeiul art. 147 alin. (2) din Constituție, această reexaminare nu poate avea loc într-o procedură diferită, întrucât ar altera natura juridică a actului normativ și ar crea o asimetrie între adoptarea inițială (procedură excepțională) și modificarea ulterioară (procedură obișnuită). În această ipoteză, s-ar permite Parlamentului să transforme, în mod indirect, o procedură de adoptare a unui proiect de lege prin angajarea răspunderii într-una procedură ordinară de adoptare, ceea ce contravine chiar voinței inițiatorului și arhitecturii procedurii prevăzute de art. 114 din Constituție.

Așadar, reexaminarea în urma deciziei Curții Constituționale nu poate conduce la schimbarea naturii procedurii aplicabile, singura cu care Parlamentul a fost investit de către inițiator (Guvernul României). Altfel, Parlamentul ar exercita, în mod neconstituțional, o „revizuire procedurală” a proiectului de lege, substituindu-se Guvernului în alegerea modalității de legiferare.

În consecință, trimiterea proiectului în procedura legislativă ordinară încalcă principiul simetriei actelor juridice, aplicat prin analogie procedurii de legiferare și, implicit, art. 114 și art. 147 din Constituție.

Un al doilea argument este reprezentat de faptul că **angajarea răspunderii Guvernului asupra unui proiect de lege reprezintă o instituție juridică cu regim constituțional autonom, guvernată de condiții cumulative stricte stabilite în jurisprudența Curții Constituționale.** Aceste condiții privesc urgența, celeritatea, importanța domeniului și aplicarea imediată, iar analiza lor se face *ex ante*, adică raportat la momentul inițial în care Guvernul și-a asumat răspunderea.

Dacă în urma controlului anterior promulgării se constată neconstituționalitatea unor dispoziții, Parlamentul nu poate transforma proiectul asupra căruia Guvernul și-a angajat răspunderea într-un proiect supus dezbaterii și amendării în procedura obișnuită. Aceasta ar conduce la o modificare a naturii juridice a actului, deși este vorba, în continuare, de același proiect

8

de lege adoptat prin procedura art. 114 din Constituție, care doar trebuie pusă în acord cu decizia Curții.

În mod logic, dacă legea a fost adoptată prin procedura excepțională a angajării răspunderii, atunci și punerea ei în acord cu decizia CCR trebuie realizată în cadrul aceleiași proceduri, cu aceleași caracteristici structurale, întrucât nu se poate transforma natura actului juridic în urma reexaminării.

Altfel spus, **reexaminarea nu poate transforma procedura.** În caz contrar Parlamentul ar modifica un proiect asupra căruia nu are inițiativă legislativă și s-ar genera o fractură între voința Guvernului în momentul asumării răspunderii și voința Parlamentului în momentul reexaminării.

În același timp se creează și un precedent periculos prin care orice proiect adoptat prin asumarea răspunderii ar putea fi „convertit” ulterior într-o lege adoptată în procedură ordinară, contrar spiritului Constituției.

În al treilea rând, subliniem și faptul că **opțiunea de a investi Parlamentul prin angajarea răspunderii aparține exclusiv Guvernului.** Art. 114 alin. (1) este categoric: Guvernul este singura autoritate care poate decide declanșarea procedurii angajării răspunderii.

Parlamentul nu are competența constituțională de a transforma această procedură într-o procedură legislativă ordinară, nici înainte, nici după controlul de constituționalitate.

Din momentul în care Guvernul a investit Parlamentul cu un proiect prin angajarea răspunderii, natura juridică a procedurii este fixată și nu mai poate fi schimbată de Parlament. Singura posibilitate de schimbare ar fi reprezentată de retragerea proiectului de către Guvern, și inițierea unui nou proiect prin procedura ordinară, dar aceasta se poate face numai de către Guvern, nu de către Parlament.

În cazul unei decizii de neconstituționalitate pronunțate înainte de promulgare, art. 147 alin. (2) nu permite Parlamentului să modifice procedura aleasă de Guvern, ci doar **reexaminarea dispozițiilor neconstituționale, în cadrul aceleiași proceduri în care legea a fost adoptată.**

A admite o asemenea soluție ar genera consecințe grave asupra arhitecturii constituționale: Parlamentul ar ajunge, în mod nepermis, să modifice el însuși procedurile stabilite de Constituție, dobândind o competență pe care nu o are – aceea de a schimba procedura specială a angajării răspunderii cu procedura legislativă ordinară. În acest fel, orice proiect adoptat prin angajarea răspunderii ar putea fi transformat ulterior într-o lege adoptată în procedura obișnuită, ceea ce ar lipsi de utilitate și ar goli de conținut procedura prevăzută de art. 114 din Constituție.

În al patrulea rând, **modificările rezultate în urma reexaminării dispuse potrivit art. 147 alin. (2) din Constituție nu pot fi însușite de Parlament în absența unei noi asumări exprese din partea Guvernului.**

Procedura angajării răspunderii este o procedură constituțională unitară și indivizibilă, în care Guvernul este singurul titular al proiectului, singurul care acceptă sau respinge amendamente și singurul care își asumă consecințele politice ale prezentării textului, inclusiv riscul demiterii prin moțiune de cenzură.

Dacă, în etapa reexaminării, Parlamentul ar modifica substanțial proiectul sau ar adopta un text asupra căruia Guvernul nu și-a reînnoit asumarea răspunderii, s-ar genera o veritabilă *lex tertia*, un act normativ cu un conținut care nu mai aparține nici Guvernului – care nu l-a prezentat și nu și-l asumă – și nici Parlamentului – care nu l-a adoptat prin procedura legislativă ordinară.

Această soluție ar crea o anomalie constituțională: Parlamentul ar ajunge, indirect, să exercite o procedură creată exclusiv pentru raportul dintre Guvern și Parlament, ceea ce ar echivala cu situația absurdă în care Parlamentul „își angajează răspunderea în fața sa”, deși instituția

9

prevăzută de art. 114 are ca premisă necesară existența unui executiv care solicită încrederea Legislativului.

În plus, **admiterea unei asemenea practici ar eluda dreptul constituțional al actorilor politici interesați de a depune o moțiune de cenzură asupra formei finale a textului. Moțiunea de cenzură nu are un rol formal, ci reprezintă elementul esențial care conferă legitimitate politică legii adoptate prin angajarea răspunderii.** Dacă după reexaminare textul este modificat fără o nouă asumare, opoziția este privată de posibilitatea de a sancționa Guvernul pentru soluțiile normative din forma finală, iar Parlamentul este lipsit de dreptul de a-și exprima încrederea sau neîncrederea față de poziția Guvernului asupra noilor dispoziții. Este, așadar, o deturnare gravă a procedurii prevăzute de art. 114 din Constituție, care presupune în mod inerent că forma finală a legii trebuie să fie aceea asupra căreia Guvernul este dispus să își asume răspunderea politică, sub sancțiunea demiterii.

Totodată, reexaminarea poate viza articole esențiale sau chiar premisele generale ale proiectului, ceea ce poate impune o reevaluare completă a structurii și finalității legii. Într-o asemenea situație, **doar Guvernul poate decide dacă forma modificată mai reprezintă soluția normativă pe care este dispus să o susțină în mod politic în fața Parlamentului**, cu toate consecințele procedurii de angajare a răspunderii, inclusiv posibilitatea respingerii prin moțiune de cenzură. Orice text adoptat fără o astfel de reconfirmare din partea Guvernului este lipsit de legitimitatea constituțională specifică procedurii de la art. 114 din Constituție și transformă reexaminarea într-o procedură legislativă autonomă, care nu are niciun temei constituțional.

În concluzie, soluția adoptată de Birourile Permanente Reunite, prin care proiectul reexaminat este trimis în procedură ordinară fără o nouă asumare a răspunderii de către Guvern, încalcă atât art. 114, cât și art. 147 din Constituție, generează o *lex tertia* neconstituțională și golește de conținut instituția angajării răspunderii Guvernului, lipsind membrii Parlamentului de dreptul de a formula o moțiune de cenzură asupra formei finale a proiectului.

B. Adoptarea proiectului cu nesocotirea obligației legale de solicitare a opiniei Consiliului Fiscal – încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție

Proiectul de lege privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice reprezintă un act normativ cu impact bugetar semnificativ, prin care se modifică un vast ansamblu de acte legislative din sfera fiscală, bugetară, financiară și de disciplină economică, intervenindu-se asupra procedurii fiscale, asupra relațiilor dintre contribuabili și administrația fiscală, asupra eșalonărilor la plată, executării silită, modalităților de plată și a obligațiilor autorităților publice locale. Prin natura și întinderea sa, acest proiect este comparabil, sub aspectul impactului asupra finanțelor publice, cu o lege bugetară sau cu o lege de politică fiscală generală, având consecințe asupra veniturilor, cheltuielilor și echilibrelor macroeconomice ale statului. Într-o asemenea situație, devin pe deplin aplicabile exigențele constituționale decurgând din art. 1 alin. (5) din Constituție, coroborat cu obligațiile legale prevăzute de Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, în special cele care impun solicitarea și obținerea opiniei Consiliului Fiscal cu privire la impactul bugetar al proiectului și al tuturor amendamentelor adoptate în procedura parlamentară.

Consiliul Fiscal este o instituție independentă care are rolul de a garanta disciplina fiscal-bugetară, sustenabilitatea finanțelor publice și conformitatea politicilor fiscale cu regulile legii responsabile. El nu reprezintă un simplu organism consultativ fără relevanță juridică, ci un garant instituțional al respectării principiilor stabilite prin lege, având o poziție esențială în arhitectura financiară a statului, confirmată atât prin lege, cât și prin jurisprudența Curții Constituționale. În mod constant, Curtea a subliniat că lipsa opiniei Consiliului Fiscal în cazul proiectelor de legi cu impact bugetar semnificativ echivalează cu încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, deoarece

încalcă principiul legalității, previzibilității și exigențele tehnicii legislative aplicabile finanțelor publice.

În speță, proiectul de lege PL-x 246/2025 a suferit numeroase modificări pe parcursul procedurii parlamentare, inclusiv amendamente admise în comisiile de specialitate, unele dintre acestea schimbând în mod radical regimul eșalonărilor la plată, al executării silită, al criteriilor de inactivitate fiscală, al obligațiilor contribuabililor, precum și regimul juridic al conturilor de plăți, al modalităților moderne de plată și al funcționării operatorilor economici. Toate aceste modificări au un impact direct asupra veniturilor bugetului general consolidat, asupra fluxurilor financiare dintre stat și contribuabili, asupra disciplinei financiare locale și asupra gradului de conformare fiscală. Este evident, așadar, că proiectul, în ansamblul său, are un impact bugetar profund și nu poate fi tratat ca un ansamblu de modificări izolate sau marginale.

Într-un asemenea context, devin aplicabile dispozițiile art. 53 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 69/2010, potrivit căreia Consiliul Fiscal are obligația legală de a emite opinii cu privire la impactul financiar al tuturor proiectelor de acte normative cu implicații bugetare, precum și cu privire la toate amendamentele adoptate în procedura parlamentară. Această obligație revine deopotrivă Guvernului, în calitate de inițiator, și Parlamentului, ca autoritate legiuitoare, ambele instituții având obligația să solicite opinia Consiliului Fiscal înainte de adoptarea proiectului final. Lipsa unei asemenea opinii, în special în cazul amendamentelor adoptate pe parcursul dezbaterilor parlamentare, constituie o încălcare gravă a art. 1 alin. (5) din Constituție, pentru că privează actul normativ de elementul esențial de fundamentare tehnico-financiară cerut de lege și ignoră mecanismele instituționale menite să prevină derapaje bugetare, dezechilibre macroeconomice sau politici fiscale nesustenabile.

Opinia Consiliului Fiscal nu are un caracter facultativ sau decorativ. Legea responsabilității fiscal-bugetare instituie o obligație imperativă ca orice act normativ cu impact bugetar să fie însoțit de o evaluare independentă, astfel încât decizia legislativă să se bazeze pe date reale, pe evaluări riguroase ale impactului și pe respectarea regulilor fiscale interne și europene. Această obligație are un caracter constituțional derivat, întrucât decurge din principiul legalității, din cerințele statului de drept și din obligațiile României privind disciplina fiscal-bugetară asumate prin art. 148 din Constituție și prin normele UE privind sustenabilitatea finanțelor publice.

În lipsa opiniei Consiliului Fiscal asupra amendamentelor aprobate și asupra formei finale a proiectului, Parlamentul a adoptat un act normativ a cărui fundamentare bugetară nu este verificată, al cărui impact nu este evaluat în mod independent și a cărui sustenabilitate fiscală nu este confirmată de organismul specializat în acest domeniu. Aceasta reprezintă o încălcare a standardelor de calitate a legiferării, a principiului dialogului instituțional și a exigențelor ce revin autorităților publice în materia gestionării finanțelor publice.

Mai mult, proiectul intervine asupra unor proceduri fiscale de o complexitate ridicată – precum declararea inactivității fiscale, dizolvarea contribuabililor neconformi, eșalonările la plată, fideiusiunea obligatorie, executarea silită electronică, extinderea obligației de acceptare a mijloacelor moderne de plată, sancțiuni pentru autorități publice, precum și reglementări cu impact asupra bugetelor locale. Toate aceste modificări creează noi obligații, noi fluxuri financiare, noi sancțiuni și noi mecanisme de colectare, ceea ce afectează direct predictibilitatea fiscală și stabilitatea bugetară. Prin urmare, ignorarea completă a obligației de a solicita opinia Consiliului Fiscal în privința acestor modificări reprezintă nu doar o încălcare formală a unei proceduri legale, ci și o lezare a principiului securității juridice și a disciplinei financiare.

Curtea Constituțională a reținut constant că, atunci când legiuitorul eludează proceduri obligatorii, în special cele care garantează fundamentarea și transparența în domeniul bugetar, este încălcat art. 1 alin. (5) din Constituție. Aceeași concluzie se impune în cazul de față, unde lipsa opiniei Consiliului Fiscal conduce la concluzia că legea a fost adoptată cu încălcarea unei obligații

legale esențiale, cu caracter imperativ, lipsind actul normativ de un element definitoriu al fundamentării sale tehnice și economice.

În ansamblu, proiectul legislativ PL-x 246/2025, prin amploarea modificărilor sale și prin impactul semnificativ asupra veniturilor și cheltuielilor publice, trebuia să fie supus avizării Consiliului Fiscal atât în forma inițială, cât și după adoptarea amendamentelor. Faptul că această procedură nu a fost respectată determină încălcarea principiului legalității, a responsabilității fiscal-bugetare și a cerințelor constituționale privind calitatea legii. Pentru aceste motive, se impune constatarea neconstituționalității extrinseci a legii în ansamblul său, pentru încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, în concordanță cu jurisprudența Curții și cu exigențele statului de drept.

V. Concluzii

Având în vedere ansamblul criticilor de neconstituționalitate formulate, rezultă cu evidență că **legea analizată a fost adoptată cu nerespectarea unor exigențe constituționale fundamentale care privesc însăși structura și funcționarea autorităților publice.** Încălcarea procedurii stabilite de art. 114 din Constituție, prin deturnarea mecanismului angajării răspunderii Guvernului și înlocuirea acestuia cu o procedură ordinară ulterioară, golind de conținut instituția, precum și nesocotirea obligației legale imperative de a solicita opinia Consiliului Fiscal asupra proiectului și asupra tuturor amendamentelor cu impact bugetar, afectează grav principiile legalității, loialității constituționale și separației puterilor în stat.

Adoptarea legii în această manieră – fără respectarea procedurii constituționale aplicabile și fără fundamentarea fiscală obligatorie – nu poate fi calificată drept un simplu viciu formal, ci reprezintă o atingere directă adusă ordinii constituționale, întrucât privează atât Guvernul, cât și Parlamentul de instrumentele specifice controlului democratic prevăzute în art. 114 din Constituție, în paralel cu privarea opiniei publice și a mediului economic de garanțiile de sustenabilitate fiscală impuse de Legea nr. 69/2010.

Curtea Constituțională, în calitatea sa de garant al supremației Constituției, nu poate valida o lege adoptată printr-o procedură improprie, în contradicție cu forma constituțională în care Guvernul a investit Parlamentul și cu ignorarea opiniei autorității independente chemată prin lege să protejeze disciplina financiar-bugetară a statului.

Acceptarea unui asemenea mod de legiferare ar crea un precedent periculos, prin care orice lege adoptată prin angajarea răspunderii ar putea fi ulterior modificată în procedură ordinară, transformând reexaminarea într-un mecanism paralel, lipsit de bază constituțională, și ar permite legiuitorului să eludeze cu ușurință obligația de fundamentare fiscală, afectând sustenabilitatea și transparența finanțelor publice.

Pe cale de consecință, **vă solicităm să constatați neconstituționalitatea Legii privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative (PL-x 246/2025, L213/2025), în ansamblul său.** Doar printr-o asemenea soluție se poate asigura respectarea rolului Guvernului în cadrul procedurii prevăzute de art. 114, a rolului Parlamentului în limitele competențelor sale constituționale și a obligației statului de a legifera în mod responsabil, transparent și fundamentat din punct de vedere fiscal.

Tabel de susținători pentru sesizarea de neconstituționalitate referitoare la Legea privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative (L213/2025; PL-x nr. 246/2025)

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
1	PETU PETRUȘOR GABRIEL	AUR	
2	Pete George Căp	AUR	
3	VLAHU NICOLAE	AUR	
4	CHELARU MIRCEA	AUR	
5	Cristina Văntu	AUR	
6	Parosca Teod	AUR	
7	Barcan Dorino	AUR	
8	DANIELA STEFĂNESCU	AUR	
9	CONSTANTIN MICH	AUR	
10	Silvian Călin	AUR	
11	MEGU CORNELIU	AUR	
12	Andrei Dăla	AUR	
13	IACOB C. CĂRIAN	AUR	

13

**Tabel de susținători pentru sesizarea de neconstituționalitate referitoare la Legea privind
stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru
modificarea și completarea unor acte normative (L213/2025; PL-x nr. 246/2025)**

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
14.	Potău Vasile	AUR	
15.	Alășu Laurențiu	AUR	
16.	Laure Sorin	AUR	
17.	VASILE MARIAN	AUR	
18	SPAU DUMITRU	AUR	
19	Stefan Geanănuș	AUR	
20	SIPOS CRISTIAN	AUR	
21	OTENIT C	AUR	
22	PUCEAN FERNANDES LUMINITA	AUR	
23	DUMITRESCU CRISTINA GABRIELA	AUR	
24	STELTA MIHAILA	AUR	
25.	Vlaescu Virgil	AUR	
26	STOICA ARIAN-TITI	A.U.R.	

14

[illegible]

7/41/1/26.XI.2025

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A ROMÂNIEI
CANCELARIA PREȘEDINTELUI

Dosar nr. 4611A/2025

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDICTIONALĂ
NR. 13303 / 19 NOV 2025

Domnului

SORIN-MIHAI GRINDEANU
PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă comunicăm, alăturat, în copie, sesizarea formulă de senatori aparținând Grupului parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor referitoare la neconstituționalitatea Legii privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative.

Vă adresăm rugămintea de a ne comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 14 ianuarie 2026 (inclusiv în format electronic, la adresa de e-mail ccr-pdv@ccr.ro), ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc până la data de 21 ianuarie 2026.

Vă asigurăm, domnule Președinte, de deplina noastră considerație.

PRESEDINTE

Prof.univ.dr.ELENA **SIMINA PANĂSESCU**

16

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
Dosar nr. 46114/1 2025

SENATUL ROMÂNIEI
SECRETAR GENERAL
Nr. XXV. 6458
Data 19.11.2025

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDICTIONALĂ
NR. 13299 / 19 NOV 2025

de 15⁰⁰

Secretar General

Doamnei

Elena-Simina TĂNĂSESCU

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

În temeiul dispozițiilor art.15 alin.(4) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, vă transmitem, alăturat, sesizarea de neconstituționalitate a Legii privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative (L213/2025; PL-x nr. 246/2025), formulată în condițiile art.146 lit. a) din Constituția României, republicată, și depusă la Senat în ziua de miercuri, 19 noiembrie 2025.

Cu deosebită considerație,

SECRETAR GENERAL

Mario-Ovidiu ORBEA

Parlamentul României
Senat

SENATUL ROMÂNIEI

Nr. LXVII 302 / 19.11.2025

SENATUL ROMÂNIEI
SECRETAR GENERAL

Nr. XXXV 6456
Data 19.11.2025

Grupul Parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor

**Domnului Mario Ovidiu Oprea,
Secretarul General al Senatului României,**

Stimate domnule secretar general

În temeiul art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, vă înaintăm sesizarea a mai mult de 25 de senatori referitoare la aspectele de neconstituționalitate care vizează Legea privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative (L213/2025; PL-x nr. 246/2025), adoptată de Parlamentul României în 18.11.2025.

De asemenea, atașăm prezentei adrese și lista cu semnăturile senatorilor care susțin această obiecție de neconstituționalitate.

Cu aleasă considerație,

Petrișor-Gabriel Peiu

lider al grupului parlamentar
al Alianței pentru Unirea Românilor

Parlamentul României

Senat

Parlamentul României

Senat

Grupul Parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor

Către,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A ROMÂNIEI

Stimată Doamnă Președinte,

Subsemnații, senatori înscrși în lista anexă la prezenta cerere, în temeiul art. 146 lit. a) din Constituția României, revizuită și republicată și al art. 138 alin. (3) din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului României nr. 28/2005, publicată în M. Of. nr. 948 din 25 octombrie 2005, republicat în M. Of. nr. 9 din 09 ianuarie 2025, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale a României, republicată în Monitorul Of. nr. 807 din 3 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, formulăm prezenta

OBIECȚIE DE NECONSTITUȚIONALITATE

a prevederilor **Legii privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative (PL-x 246/2025, L213/2025)**, în forma adoptată în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului din 18 noiembrie 2025.

Având în vedere următoarele

CONSIDERENTE

I. Obiectul controlului de neconstituționalitate

În privința obiectului sesizării, acesta constă în **Legii privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative (PL-x nr. 246/2025, L213/2025, în continuare, *Legea*)**, asupra căreia vă solicităm să

vă pronunțați având în vedere **motivele de neconstituționalitate extrinsecă ale Legii, în integralitatea acesteia.**

II. Admisibilitatea sesizării de neconstituționalitate

Față de prevederile art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție, sesizarea de neconstituționalitate îndeplinește condițiile prevăzute atât sub aspectul titularilor dreptului de sesizare, întrucât a fost formulată de un număr de peste 50 de deputați, cât și sub aspectul obiectului, fiind vorba de o lege adoptată, dar nepromulgată încă.

Totodată, în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Legea fundamentală, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității legilor înainte de promulgarea acestora, care, potrivit art. 77 alin. (1) teza a doua din Constituție, se face în termen de cel mult 20 de zile de la primirea legii adoptate de Parlament, iar, potrivit art. 77 alin. (3) din Constituție, în termen de cel mult 10 zile de la primirea legii adoptate după reexaminare.

Legea care face obiectul acestei sesizări a fost depusă la Secretarul General al Camerei Deputaților și la Secretariatul General al Senatului în vederea exercitării dreptului de sesizare asupra constituționalității legii.

În consecință, Curtea Constituțională este legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 1, art. 10, art. 15 și art. 18 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze obiecția de neconstituționalitate.

III. Adoptarea Legii după reexaminare

Legea privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative, are ca obiect de reglementare instituirea unui pachet de măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice, modificarea și completarea unor acte normative în domeniul fiscal-bugetar, insolvență și domenii conexe

Pentru această Lege, **Guvernul și-a angajat răspunderea în fața plenului reunit al celor două Camere ale Parlamentului, în data de 1 septembrie 2025**, și a fost adoptată în urma respingerii moțiunii de cenzură din data de 07 septembrie 2025, fiind depusă la Secretarul General al Camerei Deputaților și la Secretariatul General al Senatului pentru exercitarea dreptului de sesizare asupra constituționalității legii.

Având în vedere dispozițiile art. 146 lit. a) din Constituția României, **în data de 8 septembrie 2025, 28 de senatori aparținând Grupului parlamentar al Partidului Alianței pentru Unirea Românilor au formulat sesizare de neconstituționalitate asupra Legii** (Dosar CCR nr. 4.030A/2025), iar în data de 9 septembrie 2025, un grup format din 57 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Alianței pentru Unirea Românilor, Grupului parlamentar S.O.S. România și Grupului parlamentar al Partidului Oamenilor Tineri au formulat sesizare de neconstituționalitate asupra aceleiași legi (Dosar CCR nr. 4.058A/2025).

În urma conexării celor două dosare, obiectul controlului de constituționalitate l-a constituit **Legea privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative, în ansamblul său, precum și dispozițiile art.I pct.1-4 și pct.7-25, art.II pct.1-5, art.III pct.1-10, art.IV-art.IX, art.XII pct.1-14, pct.16-51, art.XV pct.1 și 2, art.XVI-art.XX, art.XXI pct.1-4, art.XXII, art.XXIV pct.1-3, art.XXIX pct.1-52, art.XXXII, art.XXXIII și art.XXXVIII.**

Prin **Decizia nr. 481/2025**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1041 din 11 noiembrie 2025, **Curtea Constituțională a admis parțial obiecția de**

neconstituționalitate și a constatat că sintagma „inclusiv pentru detecția comportamentului disimulat realizată prin utilizarea tehnicii poligraf” din cuprinsul art.XVII (art.53 alin.(5) și art.53 alin.(6) fraza întâi), al art.XIX (din cuprinsul art.313 alin.(1)) și al art.XX (din cuprinsul art.20 alin.(2)) din Legea supusă controlului este neconstituțională în raport cu obligațiile prevăzute de art. 1 alin. (5) din Constituție în componenta privind calitatea normei, legiuitorul (Guvernul, în situația de față) neîndeplinindu-și obligația “de a asigura un cadru normativ clar, precis și previzibil în ceea ce privește utilizarea tehnicii poligraf pentru detecția comportamentului simulat al funcționarilor ONJN/Autorității Vamale Române/ANAF”.

Astfel, Curtea a statuat în considerentele sale că „detecția comportamentului simulat realizată prin utilizarea tehnicii poligraf trebuie să facă obiectul unei proceduri care să stabilească condițiile/circumstanțele de dispunere a testării poligraf, precum și relevanța în procedura disciplinară a rezultatului testării, a refuzului funcționarului de a se supune testării ori a retragerii consimțământului anterior finalizării testării. Aceste aspecte trebuie reglementate în mod clar, precis și previzibil”.

În raport cu alte critici formulate, Curtea Constituțională a constatat că toate celelalte dispoziții din lege sunt constituționale.

În data de 11 noiembrie 2025, Președintele României a transmis Parlamentului legea antereferită, în vederea reexaminării dispozițiilor declarate neconstituționale și punerii lor de acord cu decizia Curții.

În data de 12 noiembrie 2025, în temeiul art. 59 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, Birourile permanente ale celor două Camere au hotărât sesizarea comisiilor juridice din Camera Deputaților și Senat și au transmis legea în vederea reexaminării dispozițiilor declarate neconstituționale și întocmirea raportului comun.

Ulterior primirii raportului, Legea a fost înscrisă pe ordinea de zi a ședinței comune a celor două Camere în data de 18 noiembrie 2025 și a fost adoptată în aceeași zi prin procedura legislativă obișnuită, respectiv prin votul majorității membrilor celor două Camere.

IV. Criticile de neconstituționalitate extrinsecă

A. Încălcarea procedurii constituționale de legiferare prin deturnarea procedurii angajării răspunderii Guvernului – încălcarea art. 1 alin. (4), art. 1 alin. (5) și art. 114 din Constituția României

Angajarea răspunderii Guvernului în fața Parlamentului, reglementată în art. 114 din Constituție reprezintă, alături de delegarea legislativă, un mijloc de legiferare de către Guvern, acesta substituindu-se Parlamentului atunci când răspunderea sa este angajată pentru un proiect de lege. În același timp însă, angajarea răspunderii poate demonstra, așa cum o arată chiar denumirea marginală a art. 114 din Constituție, o relegitimare a Guvernului, în raporturile sale cu Parlamentul, organul reprezentativ suprem al poporului și unică autoritate legiuitoare. Nu în ultimul rând, angajarea răspunderii poate fi înțeleasă și drept formă de control parlamentar asupra modului în care Guvernul își exercită atribuțiile corespunzătoare angajării răspunderii sale, cabinetul putând fi demis prin moțiuni de cenzură.

Practic, instituția angajării răspunderii prevede posibilitatea Guvernului de „a forța” adoptarea „unui program, a unei declarații de politică generală sau a unui proiect de lege”. Dacă o moțiune de cenzură, depusă în termen de 3 zile de la prezentarea programului, a declarației de politică generală sau a proiectului de lege, a fost adoptată, Guvernul este demis. În cazul în care Guvernul nu a fost demis, proiectul de lege prezentat, modificat sau completat, după caz, cu amendamente acceptate de Guvern, se consideră adoptat.

La situația anterior menționată se adaugă și ipoteza în care, deși angajarea răspunderii nu a fost urmată de adoptarea moțiunii de cenzură, proiectul de lege a fost contestat în fața instanței constituționale în temeiul articolului 146 litera a) din Constituție, aceasta constatând neconstituționalitatea sa.

Chiar dacă art. 114 din Constituție nu prevede expres procedura ce va fi urmată în acest caz, respectiv dacă proiectul de lege va intra în procedura obișnuită, sau va reflecta procedura inițială, în care Guvernul își asumă răspunderea pe proiectul de lege modificat în acord cu exigențele constituționale, Birourile Permanente reunite, în mod greșit, au optat pentru soluția de a trimite proiectul pentru adoptare prin votul plenului reunit al celor două Camere legislative, deoarece **proiectul reexaminat trebuie să urmeze întocmai aceeași procedură ca și proiectul inițial asupra căruia Guvernul și-a angajat răspunderea.**

Unul dintre principiile generale ale dreptului, consacrat inclusiv în materia dreptului public, este **principiul simetriei actelor juridice**, potrivit căruia **modificarea sau completarea unui act trebuie să se realizeze prin aceeași procedură și cu aceleași garanții care au caracterizat adoptarea actului inițial.** Acest principiu, deși consacrat tradițional în dreptul civil (simetria formelor), este pe deplin aplicabil și în dreptul constituțional atunci când discutăm de procedura de legiferare.

Astfel, un prim argument este reprezentat de faptul că **legea asupra căreia Guvernul își angajează răspunderea este rezultatul unei proceduri legislative cu caracter excepțional, accelerat și restrictiv**, în care rolul Parlamentului este mult diminuat, iar adoptarea legii se realizează strict cu posibilitatea prezentării unui text consolidat ce include doar amendamentele acceptate de Guvern.

Or, odată ce Curtea Constituțională constată neconstituționalitatea unor dispoziții și trimite legea spre reexaminare în temeiul art. 147 alin. (2) din Constituție, această reexaminare nu poate avea loc într-o procedură diferită, întrucât ar altera natura juridică a actului normativ și ar crea o asimetrie între adoptarea inițială (procedură excepțională) și modificarea ulterioară (procedură obișnuită). În această ipoteză, s-ar permite Parlamentului să transforme, în mod indirect, o procedură de adoptare a unui proiect de lege prin angajarea răspunderii într-una procedură ordinară de adoptare, ceea ce contravine chiar voinței inițiatorului și arhitecturii procedurii prevăzute de art. 114 din Constituție.

Așadar, reexaminarea în urma deciziei Curții Constituționale nu poate conduce la schimbarea naturii procedurii aplicabile, singura cu care Parlamentul a fost investit de către inițiator (Guvernul României). Altfel, Parlamentul ar exercita, în mod neconstituțional, o „revizuire procedurală” a proiectului de lege, substituindu-se Guvernului în alegerea modalității de legiferare.

În consecință, trimiterea proiectului în procedura legislativă ordinară încalcă principiul simetriei actelor juridice, aplicat prin analogie procedurii de legiferare și, implicit, art. 114 și art. 147 din Constituție.

Un al doilea argument este reprezentat de faptul că **angajarea răspunderii Guvernului asupra unui proiect de lege reprezintă o instituție juridică cu regim constituțional autonom, guvernată de condiții cumulative stricte stabilite în jurisprudența Curții Constituționale.** Aceste condiții privesc urgența, celeritatea, importanța domeniului și aplicarea imediată, iar analiza lor se face *ex ante*, adică raportat la momentul inițial în care Guvernul și-a asumat răspunderea.

Dacă în urma controlului anterior promulgării se constată neconstituționalitatea unor dispoziții, Parlamentul nu poate transforma proiectul asupra căruia Guvernul și-a angajat răspunderea într-un proiect supus dezbaterii și amendării în procedura obișnuită. Aceasta ar conduce la o modificare a naturii juridice a actului, deși este vorba, în continuare, de același proiect

de lege adoptat prin procedura art. 114 din Constituție, care doar trebuie pusă în acord cu decizia Curții.

În mod logic, dacă legea a fost adoptată prin procedura excepțională a angajării răspunderii, atunci și punerea ei în acord cu decizia CCR trebuie realizată în cadrul aceleiași proceduri, cu aceleași caracteristici structurale, întrucât nu se poate transforma natura actului juridic în urma reexaminării.

Altfel spus, **reexaminarea nu poate transforma procedura.** În caz contrar Parlamentul ar modifica un proiect asupra căruia nu are inițiativă legislativă și s-ar genera o fractură între voința Guvernului în momentul asumării răspunderii și voința Parlamentului în momentul reexaminării.

În același timp se creează și un precedent periculos prin care orice proiect adoptat prin asumarea răspunderii ar putea fi „convertit” ulterior într-o lege adoptată în procedură ordinară, contrar spiritului Constituției.

În al treilea rând, subliniem și faptul că **opțiunea de a investi Parlamentul prin angajarea răspunderii aparține exclusiv Guvernului.** Art. 114 alin. (1) este categoric: Guvernul este singura autoritate care poate decide declanșarea procedurii angajării răspunderii.

Parlamentul nu are competența constituțională de a transforma această procedură într-o procedură legislativă ordinară, nici înainte, nici după controlul de constituționalitate.

Din momentul în care Guvernul a investit Parlamentul cu un proiect prin angajarea răspunderii, natura juridică a procedurii este fixată și nu mai poate fi schimbată de Parlament. Singura posibilitate de schimbare ar fi reprezentată de retragerea proiectului de către Guvern, și inițierea unui nou proiect prin procedura ordinară, dar aceasta se poate face numai de către Guvern, nu de către Parlament.

În cazul unei decizii de neconstituționalitate pronunțate înainte de promulgare, art. 147 alin. (2) nu permite Parlamentului să modifice procedura aleasă de Guvern, ci doar **reexaminarea dispozițiilor neconstituționale, în cadrul aceleiași proceduri în care legea a fost adoptată.**

A admite o asemenea soluție ar genera consecințe grave asupra arhitecturii constituționale: Parlamentul ar ajunge, în mod nepermis, să modifice el însuși procedurile stabilite de Constituție, dobândind o competență pe care nu o are – aceea de a schimba procedura specială a angajării răspunderii cu procedura legislativă ordinară. În acest fel, orice proiect adoptat prin angajarea răspunderii ar putea fi transformat ulterior într-o lege adoptată în procedura obișnuită, ceea ce ar lipsi de utilitate și ar goli de conținut procedura prevăzută de art. 114 din Constituție.

În al patrulea rând, **modificările rezultate în urma reexaminării dispuse potrivit art. 147 alin. (2) din Constituție nu pot fi însușite de Parlament în absența unei noi asumări exprese din partea Guvernului.**

Procedura angajării răspunderii este o procedură constituțională unitară și indivizibilă, în care Guvernul este singurul titular al proiectului, singurul care acceptă sau respinge amendamente și singurul care își asumă consecințele politice ale prezentării textului, inclusiv riscul demiterii prin moțiuni de cenzură.

Dacă, în etapa reexaminării, Parlamentul ar modifica substanțial proiectul sau ar adopta un text asupra căruia Guvernul nu și-a reînnoit asumarea răspunderii, s-ar genera o veritabilă *lex tertia*, un act normativ cu un conținut care nu mai aparține nici Guvernului – care nu l-a prezentat și nu și-l asumă – și nici Parlamentului – care nu l-a adoptat prin procedura legislativă ordinară.

Această soluție ar crea o anomalie constituțională: Parlamentul ar ajunge, indirect, să exercite o procedură creată exclusiv pentru raportul dintre Guvern și Parlament, ceea ce ar echivala cu situația absurdă în care Parlamentul „își angajează răspunderea în fața sa”, deși instituția

prevăzută de art. 114 are ca premisă necesară existența unui executiv care solicită încrederea Legislativului.

În plus, admiterea unei asemenea practici ar eluda dreptul constituțional al actorilor politici interesați de a depune o moțiune de cenzură asupra formei finale a textului. Moțiunea de cenzură nu are un rol formal, ci reprezintă elementul esențial care conferă legitimitate politică legii adoptate prin angajarea răspunderii. Dacă după reexaminare textul este modificat fără o nouă asumare, opoziția este privată de posibilitatea de a sancționa Guvernul pentru soluțiile normative din forma finală, iar Parlamentul este lipsit de dreptul de a-și exprima încrederea sau neîncrederea față de poziția Guvernului asupra noilor dispoziții. Este, așadar, o deturnare gravă a procedurii prevăzute de art. 114 din Constituție, care presupune în mod inerent că forma finală a legii trebuie să fie aceea asupra căreia Guvernul este dispus să își asume răspunderea politică, sub sancțiunea demiterii.

Totodată, reexaminarea poate viza articole esențiale sau chiar premisele generale ale proiectului, ceea ce poate impune o reevaluare completă a structurii și finalității legii. Într-o asemenea situație, doar Guvernul poate decide dacă forma modificată mai reprezintă soluția normativă pe care este dispus să o susțină în mod politic în fața Parlamentului, cu toate consecințele procedurii de angajare a răspunderii, inclusiv posibilitatea respingerii prin moțiune de cenzură. Orice text adoptat fără o astfel de reconfirmare din partea Guvernului este lipsit de legitimitatea constituțională specifică procedurii de la art. 114 din Constituție și transformă reexaminarea într-o procedură legislativă autonomă, care nu are niciun temei constituțional.

În concluzie, soluția adoptată de Birourile Permanente Reunite, prin care proiectul reexaminat este trimis în procedură ordinară fără o nouă asumare a răspunderii de către Guvern, încalcă atât art. 114, cât și art. 147 din Constituție, generează o *lex tertia* neconstituțională și golește de conținut instituția angajării răspunderii Guvernului, lipsind membrii Parlamentului de dreptul de a formula o moțiune de cenzură asupra formei finale a proiectului.

B. Adoptarea proiectului cu nesocotirea obligației legale de solicitare a opiniei Consiliului Fiscal – încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție

Proiectul de lege privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice reprezintă un act normativ cu impact bugetar semnificativ, prin care se modifică un vast ansamblu de acte legislative din sfera fiscală, bugetară, financiară și de disciplină economică, intervenindu-se asupra procedurii fiscale, asupra relațiilor dintre contribuabili și administrația fiscală, asupra eșalonărilor la plată, executării silită, modalităților de plată și a obligațiilor autorităților publice locale. Prin natura și întinderea sa, acest proiect este comparabil, sub aspectul impactului asupra finanțelor publice, cu o lege bugetară sau cu o lege de politică fiscală generală, având consecințe asupra veniturilor, cheltuielilor și echilibrelor macroeconomice ale statului. Într-o asemenea situație, devin pe deplin aplicabile exigențele constituționale decurgând din art. 1 alin. (5) din Constituție, coroborat cu obligațiile legale prevăzute de Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, în special cele care impun solicitarea și obținerea opiniei Consiliului Fiscal cu privire la impactul bugetar al proiectului și al tuturor amendamentelor adoptate în procedura parlamentară.

Consiliul Fiscal este o instituție independentă care are rolul de a garanta disciplina fiscal-bugetară, sustenabilitatea finanțelor publice și conformitatea politicilor fiscale cu regulile legii responsabile. El nu reprezintă un simplu organism consultativ fără relevanță juridică, ci un garant instituțional al respectării principiilor stabilite prin lege, având o poziție esențială în arhitectura financiară a statului, confirmată atât prin lege, cât și prin jurisprudența Curții Constituționale. În mod constant, Curtea a subliniat că lipsa opiniei Consiliului Fiscal în cazul proiectelor de legi cu impact bugetar semnificativ echivalează cu încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, deoarece

20

încalcă principiul legalității, previzibilității și exigențele tehnicii legislative aplicabile finanțelor publice.

În speță, proiectul de lege PL-x 246/2025 a suferit numeroase modificări pe parcursul procedurii parlamentare, inclusiv amendamente admise în comisiile de specialitate, unele dintre acestea schimbând în mod radical regimul eşalonărilor la plată, al executării silit, al criteriilor de inactivitate fiscală, al obligațiilor contribuabililor, precum și regimul juridic al conturilor de plăți, al modalităților moderne de plată și al funcționării operatorilor economici. Toate aceste modificări au un impact direct asupra veniturilor bugetului general consolidat, asupra fluxurilor financiare dintre stat și contribuabili, asupra disciplinei financiare locale și asupra gradului de conformare fiscală. Este evident, așadar, că proiectul, în ansamblul său, are un impact bugetar profund și nu poate fi tratat ca un ansamblu de modificări izolate sau marginale.

Într-un asemenea context, devin aplicabile dispozițiile art. 53 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 69/2010, potrivit căreia Consiliul Fiscal are obligația legală de a emite opinii cu privire la impactul financiar al tuturor proiectelor de acte normative cu implicații bugetare, precum și cu privire la toate amendamentele adoptate în procedura parlamentară. Această obligație revine deopotrivă Guvernului, în calitate de inițiator, și Parlamentului, ca autoritate legiuitoare, ambele instituții având obligația să solicite opinia Consiliului Fiscal înainte de adoptarea proiectului final. Lipsa unei asemenea opinii, în special în cazul amendamentelor adoptate pe parcursul dezbaterilor parlamentare, constituie o încălcare gravă a art. 1 alin. (5) din Constituție, pentru că privează actul normativ de elementul esențial de fundamentare tehnico-financiară cerut de lege și ignoră mecanismele instituționale menite să prevină derapaje bugetare, dezechilibre macroeconomice sau politici fiscale nesustenabile.

Opinia Consiliului Fiscal nu are un caracter facultativ sau decorativ. Legea responsabilității fiscal-bugetare instituie o obligație imperativă ca orice act normativ cu impact bugetar să fie însoțit de o evaluare independentă, astfel încât decizia legislativă să se bazeze pe date reale, pe evaluări riguroase ale impactului și pe respectarea regulilor fiscale interne și europene. Această obligație are un caracter constituțional derivat, întrucât decurge din principiul legalității, din cerințele statului de drept și din obligațiile României privind disciplina fiscal-bugetară asumate prin art. 148 din Constituție și prin normele UE privind sustenabilitatea finanțelor publice.

În lipsa opiniei Consiliului Fiscal asupra amendamentelor aprobate și asupra formei finale a proiectului, Parlamentul a adoptat un act normativ a cărui fundamentare bugetară nu este verificată, al cărui impact nu este evaluat în mod independent și a cărui sustenabilitate fiscală nu este confirmată de organismul specializat în acest domeniu. Aceasta reprezintă o încălcare a standardelor de calitate a legiferării, a principiului dialogului instituțional și a exigențelor ce revin autorităților publice în materia gestionării finanțelor publice.

Mai mult, proiectul intervine asupra unor proceduri fiscale de o complexitate ridicată – precum declararea inactivității fiscale, dizolvarea contribuabililor neconformi, eşalonările la plată, fideiusiunea obligatorie, executarea silită electronică, extinderea obligației de acceptare a mijloacelor moderne de plată, sancțiuni pentru autorități publice, precum și reglementări cu impact asupra bugetelor locale. Toate aceste modificări creează noi obligații, noi fluxuri financiare, noi sancțiuni și noi mecanisme de colectare, ceea ce afectează direct predictibilitatea fiscală și stabilitatea bugetară. Prin urmare, ignorarea completă a obligației de a solicita opinia Consiliului Fiscal în privința acestor modificări reprezintă nu doar o încălcare formală a unei proceduri legale, ci și o lezare a principiului securității juridice și a disciplinei financiare.

Curtea Constituțională a reținut constant că, atunci când legiuitorul eludează proceduri obligatorii, în special cele care garantează fundamentarea și transparența în domeniul bugetar, este încălcat art. 1 alin. (5) din Constituție. Aceeași concluzie se impune în cazul de față, unde lipsa opiniei Consiliului Fiscal conduce la concluzia că legea a fost adoptată cu încălcarea unei obligații

legale esențiale, cu caracter imperativ, lipsind actul normativ de un element definitoriu al fundamentării sale tehnice și economice.

În ansamblu, proiectul legislativ PL-x 246/2025, prin amploarea modificărilor sale și prin impactul semnificativ asupra veniturilor și cheltuielilor publice, trebuia să fie supus avizării Consiliului Fiscal atât în forma inițială, cât și după adoptarea amendamentelor. Faptul că această procedură nu a fost respectată determină încălcarea principiului legalității, a responsabilității fiscal-bugetare și a cerințelor constituționale privind calitatea legii. Pentru aceste motive, se impune constatarea neconstituționalității extrinseci a legii în ansamblul său, pentru încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, în concordanță cu jurisprudența Curții și cu exigențele statului de drept.

V. Concluzii

Având în vedere ansamblul criticilor de neconstituționalitate formulate, rezultă cu evidență că legea analizată a fost adoptată cu nerespectarea unor exigențe constituționale fundamentale care privesc însăși structura și funcționarea autorităților publice. Încălcarea procedurii stabilite de art. 114 din Constituție, prin deturnarea mecanismului angajării răspunderii Guvernului și înlocuirea acestuia cu o procedură ordinară ulterioară, golind de conținut instituția, precum și nesocotirea obligației legale imperative de a solicita opinia Consiliului Fiscal asupra proiectului și asupra tuturor amendamentelor cu impact bugetar, afectează grav principiile legalității, loialității constituționale și separației puterilor în stat.

Adoptarea legii în această manieră – fără respectarea procedurii constituționale aplicabile și fără fundamentarea fiscală obligatorie – nu poate fi calificată drept un simplu viciu formal, ci reprezintă o atingere directă adusă ordinii constituționale, întrucât privează atât Guvernul, cât și Parlamentul de instrumentele specifice controlului democratic prevăzute în art. 114 din Constituție, în paralel cu privarea opiniei publice și a mediului economic de garanțiile de sustenabilitate fiscală impuse de Legea nr. 69/2010.

Curtea Constituțională, în calitatea sa de garant al supremației Constituției, nu poate valida o lege adoptată printr-o procedură improprie, în contradicție cu forma constituțională în care Guvernul a investit Parlamentul și cu ignorarea opiniei autorității independente chemată prin lege să protejeze disciplina financiar-bugetară a statului.

Acceptarea unui asemenea mod de legiferare ar crea un precedent periculos, prin care orice lege adoptată prin angajarea răspunderii ar putea fi ulterior modificată în procedură ordinară, transformând reexaminarea într-un mecanism paralel, lipsit de bază constituțională, și ar permite legiuitorului să eludeze cu ușurință obligația de fundamentare fiscală, afectând sustenabilitatea și transparența finanțelor publice.

Pe cale de consecință, vă solicităm să constatați neconstituționalitatea Legii privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative (PL-x 246/2025, L213/2025), în ansamblul său. Doar printr-o asemenea soluție se poate asigura respectarea rolului Guvernului în cadrul procedurii prevăzute de art. 114, a rolului Parlamentului în limitele competențelor sale constituționale și a obligației statului de a legifera în mod responsabil, transparent și fundamentat din punct de vedere fiscal.

**Tabel de susținători pentru sesizarea de neconstituționalitate referitoare la Legea privind
stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru
modificarea și completarea unor acte normative (L213/2025; PL-x nr. 246/2025)**

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
1	PETU PETRISOR GABRIEL	AUR	
2	Petre George Căp	AUR	
3	VLAHU NICOLAE	AUR	
4	CHECHERU MIRCEA	AUR	
5	Cristian Vărate	AUR	
6	Parascan Teodor	AUR	
7	Barcan Dorino	AUR	
8	DANIELA STEFĂNESCU	AUR	
9	CONSTANTINESCU ROSICA	AUR	
10	Silvianu Călin	AUR	
11	MEGUM CORNELIU	AUR	
12	Andrei Dălaș	AUR	
13	IACOB C. CIARIAH	AUR	

Tabel de susținători pentru sesizarea de neconstituționalitate referitoare la Legea privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative (L213/2025; PL-x nr. 246/2025)

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
14.	Potșă Vasile	AUR	
15.	Albeșu Laurențiu	AUR	
16.	Laorice Sorin	AUR	
17.	VASILE MARIAN	AUR	
18	SPALU DUMITRU	AUR	
19	Stefan Geamănu	AUR	
20	SIPOS CRISTIAN	AUR	
21	CHENEF C	AUR	
22	PUZEAN FERNANDES LUMINITA	AUR	
23	LUMITRESCU CRISTINA GABRIELA	AUR	
24	STELIA MIHAILA	AUR	
25.	Vălcușă Viorica	AUR	
26	STOICA GABRIEL-ITIU	A.U.R.	

[illegible]